

osztattak. Természetes, hogy ily osztályozási eljárás csakis ott alkalmazható, a hol többféle célra, nagyban és bizonyos állandóság jellegével történik a fogyasztás.

A már osztályozott és rakatokba helyezett szelvény-áruknál gyakran előfordul, hogy azonnal el nem szállítván, hosszabb ideig állanak raktáron s így ki lévén téve az idő viszontagságainak, esőnek majd szárító melegnek, szélnek stb. ezek következtében hossz- vagy haránt-repedések keletkeznek rajtuk, megvetemednek, sőt korhadásnak is indulhatnak. A keret alól kikerülő deszkák osztályozásánál pedig megesik az is, hogy azok a fűrészpor által belepetvén, rajtuk a haránt- vagy hosszrepedéseket, revesedést a göcsöket stb. helyesen megállapítani nem lehet. A deszkák rakatba helyezése, esetleg újból való átrakása közben a fűrészpor a deszkákról teljesen lehull s a hibák későbbben, rendszeren a szállítás előtt felszínre kerülnek.

Mindezen körülmények miatt elkerülhetetlen, hogy a már raktáron állott és osztályozott deszkákat később, nevezetesen mielőtt azok mint megvásárolt anyag, tovább szállítatnának, a már elősorolt tényezők figyelembe vételével újból ne osztályozzuk.

Egyesületi közlemények.

*Az országos erdészeti egyesület 1897. évi december hó 19.-én
Budapesten tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.*

Jelen voltak: Gróf Tisza Lajos elnök ö exja; Bedő Albert, alelnök; Horváth Sándor titkár, Ajtay Sándor, Almássy István, dr. Ámon Ede, Arató Gyula, Bartha Gyula, Belházy Emil, Berendi Béla, Biró Lajos, Bund Károly, Bereczky Gyula, Bodor Jenő, Balogh Ernő, Bodor Gyula, Briestyánszky Endre, Csik Imre. Csipkay

János, Csupor István, Deák János, Debreczy Ödön, Doroszlay Gábor, Deresényi Kálmán, Dapsy Frigyes, Dulich Jenő, Erdődy György, Ercsényi István, Eleőd Simon, Farbaky István, br. Feilitzsch Arthur, Fogassy Gyula, Fekete Lajos, Földes János, Guckler Károly, Ganovszky Gusztáv, Garlathy Kálmán, Gábor Sándor, Hammersberg Ernő, Görög István, dr. Hoffmann Gyula, Hibbján János, Ghyezy Emil, Hangay Géza, Hoós Ernő, Havas Ágoston, Havas József, Huberth Aladár, Hirsch István, Imre Dénes, Iváncsó Bertalan, Jankó Sándor, Jausz Sándor, Jenőffy Jenő, Korzenszky Antal, Kiss Ernő, Kallivoda Andor, Karvas Emil, Nemeskéri Kiss Pál, G. Kiss Ernő, Kiss Miklós, Kolossy Béla, Koller János, Kozma István, Kovács Gábor, Kovács Béla, Kugler Lajos, Kallina Károly, Kárász István, Kriegner György, Levitzky Albert, Laitner Elek, Lányi Ernő, Lászlóffy Gábor, Lutonszky Géza, László Gyula, Márton Sándor, Masztics Ádám, Méhes Péter Pál, Merényi Gyula, Miskoleczy János, Matavovszky Árpád, Nádas Béla, Nagy Károly, (Bpest), Nagy Gyula, Nagy György, Nagy Vincze, Nagy Károly (Bustyaháza), Prusinszky Károly, Palkovich Károly, Pataki József, Pitroft Kornél, de Pottere Cerard, Péch Kálmán, Páneczél Ottó, Pájer István, Pálka Gyula, Piso Kornél, Polacsek Károly, Ryll Viktor, Röhrich Márton, Ratkovszky Károly, Reinfuss Bódog, Reinfuss Ede, Rochlitz Dezső, Székely György, Soltz Gyula, Sziklay Emil, Szenes József, Szitnyay József, Scholz Ottó, Simon Gyula, Szöcs Miklós, Szalay Ernő, Schmidt Károly, Székely Mózes, Schauschek Gábor, Soltész Nándor, Szönyey István, Sümegh Ignác, Sümegh Vilmos, Tavi Gusztáv, Tichy Kálmán, Török Sándor, Törzo István, Tuzson János, Tomcsányi Gyula, Tomcsányi Gusztáv, Tóth Miklós, dr. Tóth Pál, Ujfalussy Mihály, Vadászffy Jenő, Veress László, Volnhoffer Pál, Várnay Sándor, Zachár István.

Gróf Tisza Lajos (*Szünni nem akaró zajos éljenzés közt elfoglalja az elnöki széket.*) Tisztelt közgyűlés! Habár egészségem nem engedi meg, hogy hosszabb ideig részt vehessek a közgyűlés tanácskozásaiiban, nem akartam elmulasztani ezt a kedvező alkalmat, hogy szemtől-szemben, személyesen üdvözölhessem a közgyűlés t. tagjait, kik közül annyian, évek hosszú során át, fáradhatlan munkatársaim voltak a hazai erdészeti emelésére irányzott törekvéseimben. (*Zajos éljenzés.*) Az akaraterő meg volna bennem ma is, de fájdalom — a fizikai erő hiányzik.

Egyesületünk a múlt évben sem volt tétlen és itt-ott eredményeket is képes felmutatni, amit nagy részben a magyar erdészlet azon meleg és jóindulatu felkarolásának köszönhetünk, melyet a földmivelésügyi minister ur ő nagyméltósága részéről tapasztaltunk. (*Élénk éljenzés.*) Megbocsát a mélyen t. közgyűlés, ha ezuttal a részletekre nem terjeszkedem ki. A titkári jelentés részletesen előadja a legutóbbi közgyűlés óta történeteket. Én csak szivemből üdvözlöm úgy a hatóságok igen t. képviselőit, mint a t. közgyűlés tagjait és magamat szives barátságukba ajánlva, a közgyűlést ezennel megnyitottnak nyilvánítom. (*Hosszan tartó zajos éljenzés.*)

Bedő Albert: Nagyméltóságú elnök ur! Tisztelt közgyűlés! Engedjék meg, hogy az országos erdészeti egyesület minden tagja és különösen azok nevében, a kik itt jelen vannak, hálás köszönetünknek és mély tiszteletünknek adjak kifejezést a nagyméltóságú elnök ur személye irányában, azért, hogy gyöngéledő egészsége daczára körünkben megjelenni szives volt. (*Zajos éljenzés.*) Kedves és becses nekünk, t. közgyűlés, ez az erősség, melylyel eljött közénk azért, hogy megerősítsen minket további munkásságunkban. Kívánjuk, hogy valamint ő nagyméltóságának bölcs vezetése ezt az egyesületet eddig is fokozott virágzásra emelte, úgy még hosszú időn át teljes erővel, teljes odaadással követhessük ő nagyméltósága nemes példáját és vezetése alatt még sokáig működhesünk a magyar erdészlet javára. Az Isten sokaig éltesse ő nagyméltóságát! (*Lelkes éljenzés.*)

Elnök: Kérem a titkár urat, sziveskedjék első sorban a hatóságok képviselőit bejelenteni, azután *titkári jelentését* előterjeszteni.

Horváth Sándor titkár jelenti, hogy a közgyűlésre a földmivelésügyi ministerium *Sáltz Gyula* ministeri tanácsost, országos főerdőmestert, a vallás- és közoktatásügyi ministerium *Hirsch István* főerdőtanácsost, Budapest székes-főváros *Görög István* és *Kriegner György* bizottsági tagokat és *Guckler Károly* erdőmestert, Szeged sz. kir. város *László Gyula* gazdaságügyi tanácsost és *Tóth Pál* főjegyzőt, Körmöczbánya sz. kir. és főbánya város *dr. Amon Ede* országgyűlési képviselőt, Selmeecz- és Bélabánya sz. kir. város *Farbaky István* országgyűlési képviselőt és *Szitnyay József* polgármestert, Szabadka sz. kir. város pedig *Dulich Jenő* főjegyzőt küldték ki képviselőikben. (*Éljenzés.*)

(Azután előterjeszti évi jelentését és ennek keretében a földmivelésügyi minster urnak az egyesülethez intézett három leiratát. — Lásd u. e. füzet 37. és köv. old.)

Elnök: Az előterjesztett jelentésben olyan indítványok is foglaltatnak, melyek felett a t. közgyűlésnek határozni kell. Ezért mindenekelőtt kérdem, kíván-e valaki a jelentéshez, vagy az indítványokhoz hozzá szólni?

Havas Ágost: Nagyméltóságu elnök ur! Tisztelt közgyűlés! Az imént elhangzott titkári jelentést, ezt a minden tekintetben kiváló gonddal és körültekintéssel készült munkát, mely részletes tájékoztatást nyújt arról a működésről, melyet egyesületünk az elmúlt évben kifejtett, azt hiszem, nyugott lelkiismerettel tudomásul vehetjük és nekem nincs is ehez a jelentéshez más észrevételem, legfőlebb az, hogy köszönettel tartozunk a gondos munkáért a titkár urnak. (*Zajos helyeslés és éljenzés.*) Legyen szabad azonban az általa tett javaslatokhoz hozzá szólnom, különösen pedig azon javaslatához, hogy az imént egész terjedelmükben felolvasott három ministeri leiratot egyszerűen tudomásul vegyük.

Én ezt a javaslatot némileg hiányosnak tartom. Igaz, hogy megmondta a t. titkár ur az okát is, hogy mért hiányos a javaslat, amennyiben megemlítette, hogy az igazgató-választmánynak az idő rövidsége miatt nem volt módjában még ezeket a leiratokat tárgyalni és így az igazgató-választmány nevében nem is tehet ezekre vonatkozólag valamely indítványt. Én azonban azt gondolom, t. közgyűlés, hogy ez nem ok arra, hogy mi magunk ezt a hiányt ki ne pótoljuk.

Azt gondolom t. közgyűlés, mindnyájan teljes tudatában vagyunk az imént felolvasott ministeri rendeletek nagy fontosságának és annak, hogy a magyar erdészet az ezen leiratokban foglaltak megvalósításától mily sokat remélhet. Hogy a t. közgyűlés ennek valóban tudatában van, azt abból a lelkesedből láttam, melylyel ezeket a leiratokat fogadta.

Meggyőződésem szerint tehát mulasztást követnénk el, ha hálánkat és elismerésünket nem fejeznők ki azoknak, akiknek a mult évi országos erdészeti gyűlés tanácskozásainak és határozatainak ezt a sikerét köszönhetjük. (*Élénk helyeslés.*) Hálás köszönettel tartozunk először is a mélyen t. elnökségnek azért a tapin-

tatos és gyors eljárásért, amelylyel az országos erdészeti gyűlés javaslatait a földmivvelésügyi minister urnak magas figyelmébe és jóindulatába ajánlani szives volt. De különösen köszönettel és hálával tartozunk a nagyméltóságú elnök urnak — (*zajos éljenzés*) — aki ez alkalommal is megmutatta, mint mindenkor, midőn arra alkalma nyílt, hogy milyen meleg érdeklődéssel viseltetik az országos erdészeti egyesület és a magyar erdészet ügye iránt (*éljenzés*), aki mindig odaadó jóakarattal támogatja a magyar erdészet ügyeit, hatalmas befolyásával oda törekedvén, hogy a magyar erdőgazdaság érdekei előmozditassanak és aki ezuttal is meggyőződésének egész súlyával oda hatni kegyeskedett, hogy ezeket a magyar erdészetre nézve nagy horderejű javaslatokat a földmivvelésügyi minister ur nemesak tudomásul vette, hanem majdnem kivétel nélkül elfogadta és nagy részének megvalósítását megígérte.

De másfelől köszönettel tartozunk magónak a nagyméltóságú földmivvelésügyi minister urnak is (*élénk éljenzés*), aki — mint leírataiból szerencsénk volt hallani — mindenkor élénk érdeklődéssel viseltetik az országos erdészeti egyesület törekvései iránt, s véleményét mindig bizalommal fogadja, amint bizalommal fogadta ez alkalommal is és javaslatainak nagy részét már is a megvalósítás stádiumába juttatta.

Ennélfogva bátor vagyok indítványozni: fejezze ki a t. közgyűlés hálás köszönetét a t. elnökségnek, s különösen a nagyméltóságú elnök urnak (*élénk éljenzés*) és fejezze ki köszönetét a nagyméltóságú földmivvelési minister urnak (*élénk éljenzés*) és értesitse erről a nagyméltóságú minister urat feliratban. (*Általános élénk éljenzés*).

Fogasy Gyula: Nagymélt. elnök ur! T. közgyűlés! Elöttem szólott Havas t. tagtársam már kifejezést adott annak, hogy mi a titkári jelentést örömmel tudomásul vesszük. Örömmel vesszük tudomásul főleg azt, hogy a mult évi orsz. erdészeti kongresszus határozatainak végrehajtása körül, nevezetesen a kopárok befásítása és főleg a szomorú emlékű műszaki dijnoki intézmény megszüntetése kérdésében a t. választmány oly buzgalmat fejtett ki, mely a legmelegebb elismerést érdemli. Havas t. tagtársam helyesen mutatott rá, hogy az érdem oroszlánrésze a nagymélt. földmivvelésügyi minister urat illeti, de a siker kivívásában minden

esetre jelentékeny faktor volt a mi t. választmányunk is, azért én morális kötelességet vélek leróni — és azt hiszem, a t. közgyűlés osztatlan helyeslésével találkozom — midőn a t. választmányunk önzetlen, hazafias tevékenységeért teljes elismerésünket, köszönetünket és bizalmunkat fejezzük ki. (*Általános élnk helyeslés*). A nagymélt. földmivelésügyi miniszter urat pedig arra kérjük, hogy az erdészet ügye iránt eddig tanusított érdeklődését jövőre is megőrizze és hogy nagybecsű támogatását az orsz. erdészeti egyesülettől jövőre se vonja meg. (*Zajos éljenzés.*)

Elnök: A hallottak után azt hiszem a t. közgyűlés a titkár ur jelentését általánosságban tudomásul véve az előterjesztett indítványokat is elfogadja, kimondom tehát határozatilag, hogy a t. közgyűlés felhatalmazza az igazgató-választmányt, hogy javaslata értelmében a népszerű erdészeti ismerettár 7-edik füzetének megtartása iránt intézkedjék;

továbbá, hogy Gaál Károly irodatiszt urnak ez évre 100 frt rendkívüli jutalomdíjat utalványozhasson a bevételek feleslegéből.

továbbá, hogy a Wagner Károly-alapítvány tőkéjét 17,000 frtra, a magyar erdőtisztek árva leányait segélyző alap tőkéjét pedig 6,000 frtra egészíthesse ki az év végéig remélhető bevételi feleslegből;

Ezen kívül kimondom határozatképen, hogy a közgyűlés a bejelentett új tagokat az egyesületi tagok sorába fölveszi s hogy az évközben elhunyt tagok elvesztése feletti fájdalmanak jegyzőkönyvileg ad kifejezést.

Végül méltóztatik a t. közgyűlés elrendelni, hogy a földmivelésügyi minister ur ő nagyméltóságához felirat intéztessék, a melyben eddig tanusított érdeklődését megköszönve, azt jövőre is kikerjük egyesületünk részére. (*Általános helyeslés.*)

(*Gróf Tisza Lajos zajos éljenzés közt elhagyja az elnöki széket, melyet Bedő Albert alelnök foglal el.*)

Elnök: T. közgyűlés! folytatjuk tanácskozásainkat. Következik a tárgysorozat 2. pontja: *az igazgató-választmány jelentése az 1896. évi számadások megvizsgálása és az 1898. évi költségvetés megállapítása tárgyában.*

Horváth Sándor titkár: T. közgyűlés! Az egyesület 1896.

évi számadásainak megvizsgálására és az 1898. évi költségvetés tervezetének elkészítésére az igazgató-választmány az alapszabályok értelmében három tagu bizottságot küldött ki kebeléből. Ez a bizottság feladatában eljárván, az igazgató-választmányhoz a számadások megvizsgálásának eredményéről részletes jelentést terjesztett elő, a melyben a számadó részére a felmentvény megadását indítványozza. Egyszersmind előterjesztette a bizottság az 1898. évi költségvetés tervezetét is.

Az igazgató-választmány a kiküldött bizottság ezen jelentését, mely kinyomatva a t. tagok között szétosztatott, egész terjedelmében magáévá tette és ennél fogva azt most ebben a füzetben a saját jelentése és javaslatoként terjeszti a t. közgyűlés elé.

Miután ez a jelentés kinyomatva a közgyűlés t. tagjainak rendelkezésére áll s ezenkívül az „Erdészeti Lapok”-ban már hónapokkal ezelőtt szó szerint közöltetett: azt hiszem, a t. közgyűlés méltóztatik beleegyezni, hogy a jelentés most ne olvastassék fel egész terjedelmében, hanem az alapszabályok értelmében és az eddigi gyakorlat szerint egy háromtagu bizottságnak adassék ki azzal a felkéréssel, hogy ezt a jelentést és ennek nyomán az 1896. évi számadást újból átvizsgálván, az eredményről tegyen jelentést a t. közgyűlésnek és egyuttal terjesszen elő javaslatot a jövő évi költségvetésre vonatkozólag is. (*Helyeslés.*)

Elnök: Az 1896. évi számadások megvizsgálására és a jövő évi költségvetés előterjesztésére az eddigi gyakorlat szerint, háromtagu bizottság lévén kiküldendő, felkérem Bartha Gyula, Gukler Károly és Székely György urakat, hogy ezt a tisztet elvállalni, megbízatásukban még a közgyűlés folyama alatt eljárni és a számadások megvizsgálásáról szóló jelentésüket, valamint a költségvetésre vonatkozó javaslatukat a közgyűlés elé terjeszteni szíveskedjenek. (*Helyeslés.*)

Következik a tárgysorozat 3. pontja: *tíz új választmányi tag választása.*

Méltóztatnak tudni, hogy az alapszabályok időközben akként módosítottak, hogy a választmány az eddigi 30 tag helyett jövőre 40 tagból fog állani. A megváltoztatott alapszabályok a földművelésügyi minister ur által jóváhagyatván, tárgysorozatunk 3. pontja szerint most a választmányt azon hátralevő két esztendőre, midőn

1899-ben az egész választmány új választás alá kerül, tiz választmányi taggal választás útján kiegészítenünk kell.

Kérem tehát a t. közgyűlést, méltóztassék a választást meg-ejteni. A szavazatok beszédésére és összeszámitására bátor leszek szintén bizottságot kiküldeni, a melynek elnökéül Ghyczy Emil min. tan. urat, (*Éljenzés.*) tagjaiul pedig Amon Ede és Matavovszky Árpád urakat kérem fel. (*Éljenzés.*)

Ha méltóztatnak elfogadni, akkor a nevezett urakat megválasztottaknak jelentem ki, és felkérem a t. közgyűlés tagjait, hogy szavazataikat a bizottság t. elnökénél beadni sziveskedjenek, a szavazás idejére pedig a közgyűlést felfüggesztem.

(*Szünet után.*)

Elnök: Méltóztassanak helyeiket elfoglalni. Miután a szavazatok beadattak, azok összeszámitásáig folytatjuk tárgyalásainkat.

Következik a tárgysorozat 4. pontja: *jelentés a Deák Ferencz alapítvány kamataiból kiírt irodalmi pályázatok eredményéről és javaslat az alapítvány jövődöbeli kamatainak felhasználására nézve.*

Horváth Sándor titkár: Tisztelt közgyűlés! Évi jelentésben már szerenésém volt megemlíteni, hogy Márton Sándor tagtársunknak a legelőerdőkről írt pályamunkája megjelent, Vadas Jenő tagtársunknak Erdőmivelés címü pályamunkája is elhagyta tegnap a sajtót. Azt is említettem továbbá, hogy Fekete Lajos érdemes tagtársunk a népszerű erdészeti ismerettár eredetileg utolsónak szánt füzetét elkészítette s azt az igazgató-választmány rövid idő mulva három külön füzetben kiadni fogja.

Ha ezeket a munkákat számitáson kívül hagyjuk, a Deák Ferencz-alapítvány kamataiból kiírt pályázatok és megbízások közül mindössze csak három marad hátra, melynek eredményéről most jelentést kell tennem; t. i. az Erdészeti Vegytan pályázata, továbbá az Erdőrendezés II. gyakorlati részére és az Erdészeti Építéstan kézikönyvére vonatkozó megbízásunk.

Az Erdészeti Vegytanra vonatkozó pályázatunkat a mult évi közgyűlés határozata alapján csak egy évvel ezelőtt irtuk ki s határideje is csak a jövő évi május elsején jár le. Ennek az eredményéről tehát most még nem tehetek jelentést.

Az Erdőrendezés II. részéről pedig sajnos, most is csak azt

jelenthetem, a mit már többször jelentettem, hogy t. i. Belházy t. tagtársunk, betegeskedése folytán, még nem készülhetett el vele.

Az Erdészeti Építéstan megbízott szerzője, Sobó Jenő akadémiai tanár is munkájának szintén csak két első részét, a középítést és az ut-, vasut- és hidépitést terjesztette be, a harmadik részzel t. i. a vízépitészetet tárgyaló részzel ő is adós maradt, de a jövő év folyamán ezt is beterjeszteni ígérte, ha az egyesület beleegyezik abba, hogy ezt a részt Csiby Lőrincz erdőtanácsos, akadémiai tanárral társulva irhassa meg, ki a selmeczi akadémián ép a legfontosabb erdészeti víziépitményeket a gátak és gerebek szerkesztését adja elő. Az igazgató-választmány Sobó tanár urnak ezt az ajánlatát készséggel elfogadta s a munka megírására szükséges újabb időhaladékot is megadta.

Ami a beterjesztett első és második rész értékét illeti, örömmel jelenthetem, hogy Sobó ur kéziratát a bíráló-bizottság a célznak teljesen megfelelő alapos munkának találta, mely nem csak az erdészet igényeit elégitheti ki minden irányban, hanem más szakmáknak is hasznos szolgáltatokat tehet. Talált ugyan a bíráló-bizottság itt-ott hibákat és javítani valókat is a kéziratban, de ezek alárendelt jelentőségűek voltak, melyeket a szerző mind könnyen pótolhat.

Az igazgató-választmány tehát a mult évi közgyűléstől nyert felhatalmazás alapján Sobó Jenő urnak az Erdészeti Építéstan 250 drb. arany tiszteletdíjából az elkészült két első részre eső 150 db aranyat kiszolgáltatta s miután az érdemes szerző a bíráló-bizottság által kívánt módosításokat és változtatásokat is megtette, egyszersmind a munkának kiadását is elhatározta, ugy intézkedvén, hogy a kerek számban 130 nyomtatott ivre terjedő anyag, mely 3500-nál több rajzzal lesz ellátva, 3 nagy kötetben nyomassék ki.

A munkának ez a nagy terjedelme és a sok költséges rajz Sobó Jenő szerzőt arra indították, hogy az egyesülettől a tiszteletdíj aránylagos felemelését kérje, s ezt a kérelmet a kézirat lemásolásával és a több ezerre menő rajz elkészítésével járó jelentékeny költségekre való tekintettel a bíráló-bizottság is méltányosnak találta.

Az igazgató-választmány azonban a kétségkívül fenforgó méltányossági szempontok figyelembevételé után sem érezte magát

feljogosítottak arra, hogy a közgyűlés által határozott összegben megszabott tiszteletdíjat felemelje, sőt ezt elvi okokból a t. közgyűlésnek sem javasolhatja, mert úgy véli, hogy a munka árának azon része, mely a kiadás költségein felül megmarad s mely kizárólag a szerzőt fogja illetni, teljes mértékben kárpótolja majd a szerzőt úgy fáradságaiért, mint kiadásaiért.

Azt azonban az igazgató-választmány is elismerte, hogy a tényleg jelentékeny készkiadásokkal szemben szerző a munkája elárusításából remélhető anyagi haszonhoz csak évek múlva juthat valósággal hozzá s ezért annyit maga is méltányosnak és megengedhetőnek talált, hogy a remélhető haszonnak egy része előlegképen előre kiadassék a szerzőnek; ez iránt is azonban csak akkor szándékozik javaslatot terjeszteni a közgyűlés elé, ha az Erdészeti Építéstannak még hátralevő harmadik része is elkészül.

Miután az itt előadottak szerint az igazgató-választmánynak a függőben levő pályázatok és megbizások ügyében tett intézkedései mind korábbi közgyűlési felhatalmazásokon alapulnak, s miután az igazgató-választmány ebben a kérdésben újabb indítványokat nem terjeszt elé, tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy ezen *jelentésemet tudomásul venni méltóztassék.*

A mi pedig a Deák Ferencz-alapítvány jövődöbéli kamatainak a felhasználását illeti, tisztelettel van szerencsém jelteni, hogy az igazgató-választmány ez iránt nem szándékozik javaslatot tenni. Az alapítvány kamatai ugyanis — mint évi jelentésemben is említettem — az 1898. év végeig teljesen le vannak foglalva, az alapítvány későbbi kamatai felett pedig az igazgató-választmány nem tartaná czélszerűnek már most rendelkezni, annál kevésbé, mert erre most sürgető ok nincsen is.

Méltóztassék tehát határozatképen kimondani, hogy a Deák Ferencz-alapítvány kamataiból ezuttal újabb pályakérdés nem tüzetik ki.

Elnök: Azt hiszem a közgyűlés határozatilag kimondja, hogy az igazgató-választmánynak korábbi közgyűlési határozatokon alapuló intézkedéseit jóváhagyólag tudomásul veszi, valamint elfogadja az igazgató választmány azt a javaslatát is, hogy tekintettel arra, miszerint a Deák-Ferencz alapítvány kamatai a jövő

év végéig teljesen le vannak foglalva, ez alkalommal annak felhasználására újabb pályázat ne tűzessék ki. (*Helyeslés*).

Következik a tárgysorozat 5. pontja: *indítványok az 1898. évi közgyűlés tanácskozási tárgyaira nézve*.

Horváth Sándor titkár: Tisztelettel jelentem, hogy ily indítványok eddig írásban nem adattak be. Ha tehát, itt a közgyűlésen sem fog valaki részéről indítvány tételni, javaslatom az, hogy a jövő évi közgyűlésen tárgyalandó kérdések megállapításával, úgy, mint eddig történni szokott, az igazgató-választmányt méltóztassék megbizni. (*Általános helyeslés.*)

Elnök: Miután indítványok a jövő évi közgyűlés tanácskozási tárgyaira nézve nem tételtek, ennél fogva a közgyűlés határozataképen kimondom, hogy a jövő évi közgyűlés tanácskozási tárgyainak megállapításával az igazgató-választmány bizatik meg.

Következik a tárgysorozat 6. pontja: *indítványok az egyesület céljainak előmozdítására nézve általában*.

Horváth Sándor titkár: T. közgyűlés! Tárgysorozatunk ezen pontja szerint azok az indítványok, melyek az egyesület céljainak előmozdítására általában tételnek, a közgyűlést megelőző napig a titkári hivatalnak írásban bejelentendők.

Van szerencsém jelenteni, hogy a tegnapi napig összesen 3 indítvány adatott be, és pedig az egyik Székely György, a másik Schauschek Gábor és a harmadik Márton Sándor tagtársunk részéről. Méltóztassék ezeket tárgyalás alá venni. Az első indítványt Székely György tagtársunk maga szándékozik a t. közgyűlésnek előterjeszteni.

Elnök: Székely György a számadásvizsgáló-bizottságban van elfoglalva, addig talán Schauschek Gábor ur fogja előadni indítványát.

Schauschek Gábor: T. közgyűlés! Minthogy írásban beterjesztett indítványaim közt több olyan van, a mely beható megvilágítást igényel, azért tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy miután nem volt módomban indítványomat előzetes tárgyalás végett az igazgató-választmányhoz előbb beterjeszteni, méltóztassék azt az igazgató-választmányhoz utalni és a legközelebbi közgyűlés napirendjére kitűzni. (*Felkiáltások: Miről szól?*)

Több egymással összefüggő kisebb jelentőségű indítványom az

erdészeti szak tekintélyének és az erdészeti szakműveltség nivójának emelését célozza, főindítványom pedig abban kulminál, hogy gondoskodjék az egyesület egy magyar erdészeti ismerettár szerkesztéséről, hogy semmi tekintetben se legyünk tisztán külföldi munkákra utalva.

Elnök: Miután az indítványozó ur maga azzal a javaslattal lép a t. közgyűlés elé, hogy beadott indítványa előzőleg az igazgató-választmány által tárgyalassék és az igazgató-választmány tegyen e tárgyról jelentést a jövő közgyűlésnek: ennél fogva azt hiszem, hogy a t. közgyűlés az indítványozó ur ezen javaslatát elfogadja és kimondja, hogy az indítvány további tárgyalás végett az igazgató választmánynak adatik ki, azzal a felkéréssel, hogy e tárgyban a jövő évi közgyűlés elé jelentést terjeszteni sziveskedjék. (*Helyeslés.*)

Következik *Márton Sándor* ur indítványa.

Márton Sándor: Méltóságos Elnök ur! Mélyen tisztelt közgyűlés! Méltóztassék megengedni, hogy a magam és több társam nevében beterjesztett indítványomat, melyben az egyesületet arra kérjük, hogy egy Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter ur Ő exczellenziájához intézett, nyugdíjidőnk számítására vonatkozó folyamodványunkat az egyesület maga terjeszse fel illetékes helyre pártolólag, a mélyen tisztelt közgyűlés figyelmébe ajánlhassam s annak elfogadását tisztelettel kérhessem.

Méltóztatnak tudni, hogy az erdőtörvény 17. §-a alá tartozó községi s más kisebb erdők kezelésének államosítása ma már a törvényhatóságok nagyobb részében megtörtént s így már most is sok állami erdőtiszt van, a kik állami szolgálatba való átvételük előtt, mint u. n. járási erdőtisztek, egyes törvényhatóságoknál voltak alkalmazva. Ezek az erdőtisztek az általuk kezelt erdők állami kezelésbe vétele alkalmával állami kötelékbe léptek. A törvényhatóságok az államerdészettel szerződést kötöttek, a melyben az erdőtisztek átvétele s részükre az akkori illetmények összegének élvezete biztosított. A kinevezéskor a járási erdőtisztek addigi illetményeiket megtartották s többnyire ugyanarra a helyre neveztettek ki, a hol a törvényhatóságnál alkalmazva voltak.

Hatáskörük s működésük tehát nem változott, sőt nem volt megszüntetve az előbbi állásuk sem, mert ennek eltörlése ki nem

mondattott s az erdőtisztek arról le sem mondtak, hanem az állásnak államosításával ők, mint a kik az állásban benne voltak, az állással együtt átvétettek, s átlépésük szolgálati idejükkel együtt történt.

Ily szoros benső egybefüggés lévén a két szolgálat közt, azt vagyunk bátrak kérni, hogy a törvényhatóságnál eltöltött szolgálati időnk az állami nyugdíjidőbe beszámíttassék.

Igaz ugyan, hogy egy ministertanácsi határozat azt mondja ki, hogy a nyugdíjba beszámítható idő megállapításáról csakis a nyugdíjazás alkalmával lehet szó, de most van arra alkalom, hogy törvényhozásilag lehessen a beszámítást kimondani. Ez az alkalom a községi erdők állami kezelésének általánosítását czélzó törvényjavaslat. Ebben kérjük mi részünkről a beszámítás kimondását.

A mint méltóztatik látni, folyamodványunk tartalma nem utópia, nem az elérhetlen után való vágyakozás, sem nem másoknak kárt okozó előny biztosítása, hanem méltánylásra számító szerény kérelem, melylyel mások jogait nem sértjük.

Legyen szabad ezért egyesületünk vezérférfiainak nemcsak jelenleg, hanem ügyünk további folyamán is nagybeesü jóindulatát s pártfogását mély tisztelettel kérnünk s engedjék meg jelenlevő többi tagtársaink, hogy bizalommal fordulva feléjük, arra kérjük őket, hogy indítványomban foglalt kérésünket támogatni s elfogadni sziveskedjenek.

Elnök: Méltóztatnak a Márton Sándor ur által előterjesztett indítványhoz hozzászólni?

Horváth Sándor titkár: Ha megengedi a t. közgyűlés, nem ugyan mint az egyesület titkára, hanem mint egyszerű tag, néhány észrevételt teszek az indítványra. (*Halljuk! Halljuk!*)

Azt hiszem senki sincs, a ki feltételezné rólam, hogy én az erdészek kisebb vagy nagyobb csoportjainak jogos kivánságait nem szívesen támogatnám és nem igyekezném azokat előmozdítani. (*Élénk éljenzés.*) De ezzel az indítványnyal szemben kénytelen vagyok arra az álláspontra helyezkedni, hogy azt ne fogadjuk el és az abban foglalt kérelmet ne teljesítsük. Okaim pedig a következők.

Nem bocsátkozom a kérelem méltányosságának birálatába, a mit nem vonok kétségbe. Elöttem csak az áll, hogy, ha az egyesület

belemegy ennek a kérelemnek teljesítésébe, akkor előre tudva oly lépésre szánja el magát, a melynek eredménye nem lehet más, mint a visszautasítás. És pedig azért, mert — mint az indítványozó ur is említette — van egy általános érvényű, törvény erejével bíró ministertanácsi határozat, mely nemcsak az erdészekre, hanem az összes állami alkalmazottakra kiterjed és 1875 óta folyton alkalmazást nyer. Ez a határozat úgy szól, hogy a ministeriumok közül egy sincs, sőt maga a ministertanács sincs feljogosítva arra, hogy előre határozzon valakinek azon kérelme felett, hogy korábban más szolgálati ágnál, vagy az állam szolgálatában megszakitással eltöltött szolgálati ideje a nyugdíjazásnál szolgálati éveibe beszámíttassék, hanem általános szabályul az van kimondva benne, hogy a beszámíthatóság kérdése felett csak a fölmerült konkrét nyugdíjazási esetek bekövetkezése alkalmával szabad határozni.

Már most, t. közgyűlés, ha az orsz. erdészeti egyesület magáévá teszi az indítványozó ur és társai kérelmét, s annak érdekében illetékes helyre fölír, lehetetlen, hogy más választ kapjon felterjesztésére, mint azt, hogy ez a kérelem a fennálló szabályok értelmében nem teljesíthető. Minek kockáztasson tehát az egyesület oly lépést, a melyről előre tudja, hogy sikerre nem vezet és a melynek még bizonyos félreérthető színezete is lehetne, épen azért, mert sokan ismerjük az egyesületben az említett ministertanácsi határozatot, és így könnyen azt vethetnék az egyesület szemére, hogy ismerve a helyzetet, csak bizonyos hangulat-keltés czéljából vállalkozott a kérelem pártolására.

Az indítványozó ur azt mondja ugyan, maga is tudja, hogy az a szabály fennáll és ezért annak megváltoztatását nem kívánja, de azt hiszi, hogy községi erdők állami kezeléséről készülő újabb törvénybe lehet majd erre nézve egy megfelelő rendelkezést beilleszteni. Én, t. közgyűlés, ezt is lehetetlennek tartom, és megmondom azt is, hogy miért?

Az a törvény, melyről szó van, ha meg fog alkotatni, az erdészetnek egyik speciális kérdésével fog foglalkozni. Lehetséges-e már most egy ilyen törvénybe olyan intézkedést belefoglalni, mely az erdészetnél alkalmazottaknak egy szűk körére nézve felfüggeszteni azt az általános szabályt, mely az összes

állami alkalmazottakra nézve érvényes s a mely tehát az erdészeti tisztviselők ezen kis csoportjára nézve egészen más rendelkezést tartalmazna, mint a milyen ebben a kérdésben az állami szolgálat összes többi ágazataira nézve továbbra is fennmaradna. Azt hiszem, ezt senki sem fogja lehetségesnek tartani. Mert lehetetlenség egy speciális törvényben egyesekre nézve megváltoztatni az általános érvényű szabályt. Vagy azt kívánja az indítványozó ur, hogy a szóban forgó törvényben az említett korlátozó szabály általános-ságban az összes szolgálati ágazatokra nézve eltörültsék? Ez is lehetetlen, mert mindenki beláthatja, hogy az összes állami tisztviselők érdekeiről egy speciális erdészeti törvényben intézkedni nem lehet.

Én tehát, nem azért, mintha az egyesület nem méltányolná az illetőknek óhaját és mintha akkor, a mikor majd konkrét esetek fölmerülnek, az egyesület nem óhajtana maga is, hogy az illetők kérelme teljesíthessék, hanem azért, mert a kérelmet ily alakban, a mint előterjesztve van, nem lehet teljesíteni, s mert olyan körülmények között az egyesület teljesen céltalan és félre magyarázható lépést tenne, ha az indítványt elfogadva a kérelmet támogatná: azt vagyok bátor ajánlani, hogy ha az indítványozó ur nem vonja vissza a nyert felvilágosítások után indítványát, akkor térjünk felette napirendre. (*Élénk helyeslés.*)

Elnök: Méltóztatik az indítványozó ur nyilatkozni?

Márton Sándor: T. közgyűlés! Midőn az indítvány előterjesztését magamra vállaltam, előre megbeszéltem társaimmal a dolgot és ők azt egészen reám bízták. Ha 17 társamnak szavamat adtam, hogy az idítványt előterjesztem, nem érzem magamat felhatalmazva arra, hogy azt most visszavonjam. Méltóztatassanak felette határozni.

Elnök: Kíván még valaki hozzászólni? Méltóztatnak ismerni az előterjesztett indítvány tartalmát. Ezzel szemben Horváth Sándor tagtársunk oda nyilatkozott, hogy azt az ő álláspontjából nem tartja elfogadhatónak és azért azt javasolta, hogy a közgyűlés az indítvány felett térjen napirendre.

A t. közgyűlés tagjai kevés kivétellel ismerik, maga az indítványozó ur is kijelentette, hogy ismeri azt a ministertanácsi határozatot, mely már régóta fennáll s a mely szerint az állami

tisztviselők nyugdíjjogosultságának olyan természetű kérdései, mint a milyenekről szó van, előzetesen sohasem bíráltnak el, hanem mindig csak akkor, a mikor az egyes konkrét esetekben a nyugdíj-ellátás kérdése felmerül. Ennélfogva, miután senki sem szólalt fel oly értelemben, hogy az máskép is lehetséges volna, azt hiszem, kimondhatom határozatképen, hogy a közgyűlés az indítvány felett napirendre tér. *(Általános helyeslés.)*

Most következik Székely György ur indítványa.

Székely György: T. közgyűlés! Tekintettel az idő előhaladottságára, méltóztassék megengedni, hogy szerény indítványomat egyszerűen felolvassam. Abban ugyanis benfoglaltatik az indokolás is. *(Olvassa.)*

Mélyen tisztelt Közgyűlés! Ha végig tekintünk az ország különböző vidékein, lehetetlen észre nem venni azt, hogy mennyire fejlődött az utolsó két évtizedben hazánk erdészete, lehetetlen nem látni azt, hogy a szakszerű erdészet mily tért hódított, s a kopárok erdősítése már is mily fontos nemzetgazdasági feladatnak tekintetik, melyet egykoron csakis az előrelátó állami gondoskodás ismert el, de melynek fontosságát érzi már most az azelőtt közönyös gazda is, ki eddig még a jövőben vetett hitben is kételkedett.

De midőn ezt mi szakemberek örvendve tapasztaljuk, nem csekély ama örömünk, hogy a gazda már belátja, miszerint az erdő rendszeres kezelésével vagyonát gyarapítja és a jövőre nézve adóképeségét emeli.

És van-e ezek után valaki, a ki ezen tény elmondását öndicsekvésnek vegye? Még kevésbé vehető ez annak az „Országos Erdészeti Egyesület” részéről, mely az erdőtörvény létesítéséből, a megfelelő szakerők neveléséből, a szakmunkák megvitatásából az orszlánrészt kérheti?

Bizonynyal uttörő volt az „Országos Erdészeti Egyesület!”

Nos — és mégis vannak, kik a magyar erdész képesítését, nem tartják elegendőnek, nem egészen megfelelőnek, — s ezen elégedetlenek azok, kiket a sors nem áldott meg olyan erdőbirtokkal, melynél egy szakképzett erdőtiszt tartására a jövedelem elegendő lenne; de viszont adott nekik más gazdasági területet

is, melyet az erdész jól felügyelhetne, — de melyhez képesítve — illetve kiképezve nincsen.

Igaz, az erdőtörvény 21. szakasza megadja a módot arra, hogy ilyen birtokosok képzett erdőtiszt tarsására egyesülhessenek, de én ilyet alig láttam eddig, erre ugyancsak ez a törvény azokat nem kötelezi, — ebből még nem is volna haszna a gazdának, mert hiszen az másik fájó sebét még mindig nyitva hagyja.

Ezen elégedetlenek azok, kiknek 500—1500 k. holdnyi erdejük van, melyeknek alját — majd minden esetben — 300—600 k. hold árkos legelőterület és 8—10 hold elhanyagolt fillokszera pusztított a szőlő képezi, majd távolabb ahhoz a mezőgazdasági szántóföldek kapcsolódnak, melyek fölött egy gazdatiszt viszi a felügyeletet, ki bár érthet az erdő kezeléshez, a szőlőmiveléshez, de kinek ideje egyáltalán nem engedi, hogy a jelen belterjes mezőgazdaság mellett, csekély idejét is az erdészetnek és a szőlészetnek szentelje.

Miért nem oszolhatna meg ilyen esetben a munka ügy, hogy a képzett erdész átvegye a szőlőkezelést, ki éppen akkor kevésbé van elfoglalva, midőn a gazda nehéz veritékkel kénytelen a gazdaság után látni? Hiszen földismei, növényélet ismei, klíma és talajismei, nemkülömben rovarismei képzettsége van az erdésznek? Csupán a szőlő élettani része az, mely még titok maradt az akadémia elvégzése után a képzett erdész előtt.

Tehát csak a szőlő-élettani ismeret hiánya akadályozza, hogy az erdész a szőlőkezelést felügyelhesse, sokszor során javithasson, — és magán a gazda is segíthessen — egyszersmind az ország erdeinek nagy részét szakértelmes kezelésben is részesítsük?

Azt hiszem én, hogy képesíteni lehetne az erdészt a szőlőkezelésre, mely tulajdonképpen rokonszakunk, mely intézkedéssel a mezőgazdaságnak is szolgálnánk amellet, hogy az erdészlet számára tért hódítanánk, birtokosnak szakavatott tisztet nevelnénk, mert a jelen sok Isten csapásával vert szőlőgazdaság éppen akkor kívánja meg az egész embert, a mikor a mezőgazdának az aratással legtöbb dolga van.

De maga a szőlő természetéből is folyik ez, hiszen ugyszólván mindenütt, a hol a szőlő terem, az az erdőnek alját képezi; ugyszólván oly helyeken naponta megy a szőlők mellett az erdész, ő könnyen felügyelheti, ő termeli oda a szőlőkarót s ő van tájé-

kozva leginkább arról, hogy mely időszakok kedveznek a szőlő egyes műveleteinek, — miért ne lenne a szőlőkezelés tehát arra bizható.

De tekintsük az erdőtiszt helyzetét is.

Miután más esetet hamarjában nem tudok, a magam esetét említem itt fel, hogy földesuram éppen engem bizott meg az uradalmi szőlők felújításával s ama ellenvetésemet, hogy én ahhoz alig értek, azzal ellensúlyozta, hiszen rokonszakom és egy kis jóakarát, meg szorgalom mellett mindent behozhatok. Ily helyzetbe kerülhet más kollegám is, kinek nagy segítsége lenne, ha már a kellő előismerettel bír, mit én csak két évi szorgalmas utánjárás-sal és utazással birtam elsajátítani.

De végül a szőlők ujjaételepitési ügye is nagyot lendülne az országban, mert tudjuk, hogy erdész mindenütt van, hol az okszerű gazdaság alapelveivel számolnak, így hány értelmes erőt nyerne vele az ország minden vidéke? Ám azt hiszem, hogy ezen gazdasági előnyök mellett maguknak az erdőtiszteknek sorsa is javulna, mert szolgáljuk és működésük most kétfelől lévén igénybe véve, az anyagi elismerés sem maradhatna el, annál is inkább, hogy ez esetben az erdész a rábizott gazdasági ág egy részében szintoly eredményeket tudna felmutatni, mint a gazdatiszt, hogy évente bemutatja szorgalmának gyümölcsét, mi bizonynyal kedvezőbb hangulatra bírná az erdész iránt a kenyéradó urat, míg most az elhanyagolt és tulhasznált erdőknél, melyekre nézve az erdőtiszt csakis a jövő fordára biztathatja urát nagyobb jövedelemről.

Tiszteletteljes indítványom ezek folytán, hogy az „Országos Erdészeti Egyesület“ legyen ebben is kezdeményező és

irjon föl a nagyméltóságu m. kir. földművelésügyi miniszter urhoz, miszerint tekintetbe véve a fenti okokat, találna módot arra nézve, hogy a szőlőtelepítés és kezelés a selmeczi akadémián szakszerűen taníttassék, ha másképp nem lehetne, ugy a mezőgazdasági encyklopediának megfelelő kibővítésével.

Ezen tiszteletteljes indítványomat a tisztelt közgyűlésnek elfogadásra ajánlva vagyok

teljes tisztelettel

Székelly György,

az Orsz. erd. egyesület alapító tagja.

Elnök: Méltóztatnak hozzászólni, vagy pedig helyesebbnek méltóztatnak gondolni, hogy az indítványt további tárgyalás végett az igazg.-választmánynak adjuk ki azzal a kéréssel, hogy arra nézve a legközelebbi közgyűlés elé javaslatot terjesszen? (*Felkiáltások: Ki kell adni az igazgató-választmánynak!*)

E szerint kimondom határozatul, hogy Székely György ur indítványa kiadatik az igazgató-választmánynak azzal a kéréssel, hogy e tárgyban a jövő közgyűlésnek javaslatot tegyen.

A szavazatszedő-bizottság időközben elkészülvén munkájával, méltóztassanak most meghallgatni a választás eredményéről szóló jelentést.

Ghyczy Emil: A szavazatszedő-küldöttség nevében van szerencsém a t. közgyűlésnek jelenteni, hogy a megejtett szavazásnál összesen 107 szavazólap adatott be; a szavazatok összeszámlálásából az tűnt ki, hogy a betöltendő 10 választmányi tagságra a következők választottak meg: Reinfusz Bódog (96 szavazattal), Scholez Ottó (107 szavazattal), Schmidt Ferencz (106 szavazattal), Szönyey Islván (97 szavazattal), Bittner Gusztáv (100 szavazattal), Havas Ágoston (105 szavazattal), Bartha Gyula (105 szavazattal), Lászlóffy Gábor (107 szavazattal), Hangay Géza (103 szavazattal) és Arató Gyula (102 szavazattal).

A többi szavazatok egyesek között oszlottak meg.

Elnök: E szerint a szavazatszedő-bizottság jelentése alapján van szerencsém kijelenteni, hogy a következő két évre az igazg.-választmány tagjaiul megválasztottak: Reinfusz Bódog, Scholtz Ottó, Schmidt Ferencz, Szönyey István, Bittner Gusztáv, Havas Ágoston, Bartha Gyula, Lászlóffy Gábor, Hangay Géza és Arató Gyula. (*Éljenzés.*)

Következik a számadás-vizsgáló bizottság jelentése.

Bartha Gyula: Mélyen tisztelt közgyűlés!

Nagybecsü megbízásukhoz képest felülvizsgáltuk az egyesület 1896. évi számadásait, valamint az igazgató-választmány kebeléből kiküldött volt számvizsgáló-bizottság által az említett számadások alapján összeállított zárszámadást, s úgy a számadásokat, mint a zárszámadást helyesnek találtuk.

Ennélfogva a számadó részére a felmentvény megadását részünkről is javasoljuk.

A számvizsgáló-bizottsággal egyetértőleg következő behajthatatlan összegek leírását javasoljuk:

I. Az 1896. évi tagsági könyv „A“ függelékében kimutatott összegnek és pedig:

1. az alapító tagoknál	27 frt — kr.
2. a rendes „	1292 „ 30 „
3. az előfizetőknél	18 „ — „
Összesen	1337 frt 30 kr.-

nyi összegnek leiratását;

II. az 1896. évi tagsági könyv „C“ függelékében kimutatott összegnek és pedig:

1. az alapítványi tőkéből	540 frt — kr.
2. 1895. év végeig terjedő időre eső alapítványi kamatból	103 „ 05 „
3. 1896. évi alapítványi kamatból	28 „ — „
4. 1895. év végéig terjedő időre eső tagsági díjból	150 „ — „
5. 1896. évi tagsági díjból	8 „ — „
Összesen	829 frt 05 kr.-

nyi összegnek leírását;

III. az 1897. évi tagsági könyv „A“ függelékében kimutatott összegnek és pedig:

1. az alapítványi tőkéből	1720 frt — kr.
2. az „ kamatból	895 „ — „
3. tagsági díjakból	918 „ — „
Összesen	3533 frt — kr.-

nyi összeg leírását, megjegyezvén, hogy ezt az összeget a számvizsgáló-bizottság az 1896. évi tagsági könyvnek az 1896. évi közgyűlés utasítása szerint eszközölt megvizsgálása eredményeként javasolta leírásra;

IV. az 1897. évi tagsági könyv „B“ függelékében kimutatott összegnek és pedig:

1. néhai Schuszter Oszkár 160 frt tőke és 24 frt kamat,
 2. „ „ báró Simonyi Lajos 40 frt kamat tartozásának
 összesen 224 frtnyi összegnek leírását, megjegyezvén, hogy ez az

összeg az igazgató-választmány 1897. évi okt. 30-án tartott ülésén hozott XXIII. sz. határozata alapján vezetettet át a függelékbe.

Jelentjük továbbá, hogy megvizsgáltuk a számvizsgáló-bizottság által összeállított és az igazgató-választmány által a folyó évi június hó 27-én tartott ülésében tárgyalta és változatlanul elfogadott 1898. évi költségvetést és azt 34.710 frt bevétellel és kiadással elfogadásra ajánljuk, megjegyezvén, hogy a XVII. kiadási rovat szerint 1564 frtnyi bevételi felesleg a törzsvagyonhoz csatolandó. ennél fogva ezzel az összeggel fog 1898. évben az egyesületi vagyon gyarapodni.

Budapesten, 1897. december hó 19.-én.

Guckler Károly. Bartha Gyula. Székely György.

Elnök: Méltóztatnak a jelentéshez hozzászólni? (*Felkiáltások: Tudomásul vesszük!*) Ha nincs senkinek észrevétele, kimondom határozatképen, hogy a számadásvizsgáló-bizottságnak az 1896. évi számadások megvizsgálásáról előterjesztett jelentését a t. közgyűlés jóváhagyólag tudomásul veszi, s az ebben előterjesztett javaslatokat és indítványokat elfogadva, számadó részére a felmentvényt megadja, a behajthatatlanoknak jelzett egyesületi követelések leírását pedig engedélyezi.

A mi a kiküldött bizottságnak az 1898. évi költségvetésre vonatkozó jelentését illeti, azt úgy látom, a t. közgyűlés általánosságban szintén jóváhagyja, a költségvetés részleteit illetőleg azonban, kérem a közgyűlést, hogy azokat tételről tételre tárgyalás alá venni sziveskedjék.

Horváth Sándor titkár felolvassa a költségvetést, melynek egyetlen tételére nézve sem tételik észrevétel.

Elnök: Miután a költségvetés részletei ellen nincs senkinek észrevétele, kimondom határozatilag, hogy a kiküldött bizottság által bemutatott költségvetést a t. közgyűlés úgy általánosságban, mint részleteiben változatlanul elfogadja. (*Helyeslés.*)

Ezzel, t. közgyűlés, tárgysorozatunkat, mely mai közgyűlésünk napirendjére kitűzve volt, teljesen kimerítettük s csupán a jegyzőkönyv hitelesítéséről kell még gondoskodnunk. Midőn erre a tisztre Hangay Géza és Márton Sándor t. tagtársainkat felkérem, egyszersmind a magam és az igazg.-választmány nevében köszönetemet

fejezem ki a közgyűlés t. tagjainak azért, hogy az egyesület iránt való érdeklődésük és jóindulatuk jeléül közgyűlésünkön ily szép számmal megjelenni sziveskedtek.

Az ülést bezárom. (*Zajos éljenzés.*)

K. m. f.

Horváth Sándor s. k.
titkár.

Bedó Albert s. k.
alelnök.

Hitelesítésül:

Márton Sándor s. k.
alapító-tag.

Hangay Géza s. k.
ig.-választmányi tag.

Lapszemle.

A fának néhány új alkalmazási és értékesítési módját közli a „Lesnoj Journal.“ Ilyen például a *bőrgyártás* fából. A celluloset az ugynevezett pergamentáczióknak vetik alá oly módon, hogy paraffinnal, stearinnal vagy viaszszal keverve két henger között átsajtoltják, miáltal a paraffin vagy viasz a farost minden hézagába behatol és a hengerek közül mint határozott vastagsággal bíró szilárd bőrnemű anyag kerül ki, melyet a levegőn szárítva s különleg dextrinnel vagy caseinnel kezelve még simításnak és fényesítésnek vetnek alá. Hogy ez a bőrnemű gyártmány puha és hajlékony is legyen, az említett anyagokhoz még egy kevés glicerint adnak s a kívánt színhez képest még különféle festékanyagot.

Az így előállított bőrutánzat egészen olyan, mint a valódi bőr, elbírja a nedvességet, vízhatlan, tartós és sok oly munkára alkalmas, amire most valódi bőrt használnak.

Selymet már ezelőtt is gyártottak fából, csakhogy az felette tűzveszélyes volt. Ujabbi időben a hátrányos tulajdonság kiküszöbölésének is kitalálták a módját. Egy ilyen selymet készítő gyár egészen az 1895. évi márczius hó végéig jó sikerrel működött Besançonban, de egy kazánrobbanás következtében elpusztult. Jelenleg egy hasonló gyár Fismes-ben (Marne departement) dolgozik és naponta 400 kilogramm faselymet termel.

Amerikában a fából való *vitórlák* általánosan ismeretesek. Az ezek előállításához való faanyagot kettedchromsavas kaliummal,